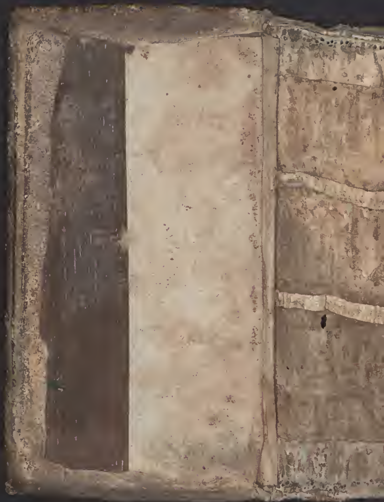

Þetta
Bænakver
á eg
með riettu og [illegible]
nu [illegible]

Einar
Andres son

[illegible]

Ysetta

Bernasiver a
eg Amdrinon

Nockrar
Huggunar
Greiner/ og Gledeleg

Dæme vr heilagre Ritningu
sem setiast meiga a mote ymisu Di
øpulsins Freistingum/ sem Mañ
eskiuna vilia astrÿda.

Vtlagt vr Donsku fe
im einfölldu til gagns z Go
da/ sem þa heilögu Bibliu ecke ha
fa z giera þui siallðnar eñ skyll
de þetta sier til Hugg
unar lesed.

Þryckt ad nyu a Hoolum
i Hiallta Dal.
Anno. 16 70.

Þier munud med Fag
nade Vatn vppausa/
vr Hialpræðesins Br
uñum/ Og munud seig
ia a þeim sama tima
Packe þier DRDT
Ine. et c.

I Cap.

Huggunar Greiner og Epterdæme/ Nliodade þ^r vp pa ad allar Hørmungar edr Tymer koma pra Gude/ Og ad ecker kune yper oss ad koma/ þ vtan hans Forsion og Vilia

Drottinn deyder z lijpgar. Færer nidur til Helvijtis/ og j burt apte han. Drottinn giører patækan z so rijkan. Hn lijtelækar z hn vpphefzr/ Þetta stendr j 1 Sam. 2.

Sia þu/ sæll er sa madur s̄ Gud leggur hirting a/ Þar þ̄ forsmā ecke Hirtingina hins Almattuga/ Þui hn̄ sarer z græ der

der/hn̄ ſkxr/z hn̄s Hond lát nar þad/ Joh. 5. Cap.

Gud er Drottiñ/hn̄ nidulæger eirn z vpphefr añan/Þui Drottiñ hefr Bikar i Hende/ pleytepullan af ſterku Wijne z hn̄ ſkenk' þ' af/eñ þr ogud legu hliota aller ad drecka z dreggiarn' af ad ſupa/Pſ. 75

Er þar nockr Olucka i Stadnum ſ DROTtiñ giører eckı? Amos 3 Cap.

Hier a ad ſkiliaſt Olucka ſtraffins eñ ecke Olucka Syndareñar.

So ſeiger DRottiñ Zebaoth/Nu ſkulu þi' drecka/Þui ad ſiu þu/Eg vil vphefia ad plaga i þſſū ſtad/ſ ad nefnd

ur er epter mijnu nafne. Og
skylldu þi^r ostraffader vera?
Þier skulud ecke ostraffad^r ve
ra/ þt eg kalla suerded yfer al
la þa s̃ bwa a Jordu/ seiger
Drottiñ Zebaoth/ Jere.15.
Drottiñ þu sleing^r z hugg
ar aptr. Þu kant opan ad hri
nda til helvijtis/ z aptr j burt
þan ad leida/ z eingeñ er sa
vndā meige slyia þijnu Vall
de. Nū hefr typtad oss/ þ̃ sak
er synda vorra/ z af siñe Gizę
sku/ hialp^r hñ oss ad nyu.
Kaupast eige tueir Titling
ar þ̃ Pening? Þo fellur eige
eiñ af þm a Jord/ an ydars
Fodurs vilia/ so eru z eirneñ
oll

ell ydar Hofudhaar falli. Fyr' þui ottist ecke/ þi' erud mergū Titlingū betre/ Mat. 10

Og eckert haar af ydar Hofde skal þo farast(þ er ad skilia an Guds vilia/ Luc. 21. C.

Dæme wr Ritningūne vpp a þetta sama.

J Fyrstu Bok Moysis 24 Med kiener Joseph/ þo ad syner Bræder hefdu sellt sig j Egyptalād/ þa hefde þo Gud sent sig þāgad vndan þm/ vegna Lyfs Arvinū þeirra. Og j þm 50. C. þeirrar sømu Bokar/ Seiger hañ til Brædra siña ottist eige/ þui eg er vnder Gude/ þier hugxudud ad giøra mier jllt/ eñ Gud snere þui vm til gode/ j þui hñ giørde so sem klaarlega ma sia ad hallda mørgum vid Lyfed.

J Jobs Bok/ 11. C. Aulsast ad Dispullin gat ecke snert neitt/ af ollu

øllu þui Job tilheyrde / an Guds vilia z leyfis/ so ad Diøfullin vared ad medkienna/ ad Guds hquarade hiꝛs Jobs/ z allt þ hønum tilheyrde/ allt vm kring/ so sier være ecke møgulegt ad skada hann a Hendur neina Olucku/ vtan Gud giæfe hann sier i hønd/ Huar þ hann seiger DRottin gaf/ z Drottin burt tok/ sie Nafn Drottins lofad.

Þeg Simei bøluade Kong Dauid j hans Vtlegdar flotta/ þar hann flude þ sinum Syne Absalon/ z talade hann suiuirdelega til/ og sagde/ Hier vt/ hier vt/ þu Blodhundur/ þu Belials madur/ z ct. Og Abisai vnde jlla vid slikt/ z sagde vid David ad hann villde fara z hoggua Høfudid af Simei/ þa sagde David/ lated hann bølua / þui Drottin baud hm ad bølua David/ 2 Sam 16.

Þegar Christur sialfur var staddur j þui þunga Daudans strijde j Grasgardenum/ medkienner hann/ ad ecki

ere kome fram vid sig vtan þ eina sem Födursins Vilie ser Einkanle ga med þm Ordū þar han seiger/ Skal eg ecke drecka þan Kalek sm min Fader gaf mier? Joh. 20.

Þar þ/Næst sem oss kiemur ad hö ndū/ nockur Freisting/ þa skulum vier hugga oss þar vid/ad vier lijdū hana epter Guds vilia/ i Pe. 4. Og sa hin same Gud/sem leggr vp pa oss þa byrde/hn er ꝛ so mattu gr til ad hialpa oss vnder henē/Ps. 18. Þui hans Hönd/ kan öllu ad vmsnua/ Psalm. 77. Og ber oss þui ad seigia med hinū sæla Job þo ad DRottin deyde mig/þa vil eg þo samt vona vppa han.

II Cap.

Huggunar greiner og Dæme Ritningaren"/þar vp pa hliodāde/Ad hia Gude er eckert Mangreinar alit/ꝛ hn giörer öng uan Mans mun.

HAñ aläſt ecke Mañgre
inarmūeñ hofdingiaña
& ber ecke meire kieñſlu
a hīñ forkoſtulega helldr eñ a
þañ fatæka/ þui þr bad᷑ eru
hñs Handaverk/ Job. 34.

Hañ ſẽ er allra DROttiñ
mũ ei hrædaſt nockurs Perſo
nu/ne fordaſt nockurs megl
Hañ hefur bæde giort þañ
ſmaa og ſtora/ & hñ forſorgar
allum eins/ Bok Spek. 6. C.

Fyrer Gud tale gillder ecke
alit Perſonaña/ Hñ hialpar
þatækū/ & allzt ongvar Per
ſonur/ & hñ heyrer Bæn þeſſ
er Oretteñ liyder/ Syr. 35. C.

Nu reyne eg) Sañleika/ þ
ecke

ecke er Manngreinar med hia Gude/ helldur a ollu Folke s hn ottast z giorer Riettvijse/ þa er hm þocknä/ Post. G. 10

Hier er ecke Gydingur nie Grijskur/ hier er ei Þræll nie Frelsinge/ hier ei Kall nie Kuinna/ þui þier erud aller eitt j Christo Jesu/ Gal. 3. C.

Epterdæmi hier uppa hliod ande j Ritningunne

Job v Edomiske Madr vtan laus Abraham ept Holldenu ad reikna/ samt z aad mij þui hafi v entpallder Riettlætur/ z þocknadest G vonda/ þa hielte Gud hn j sin pienara/ Job z Ruth var ein heidin Kuinna

af

af Moabita lande/ þessa kal
lade Gud samt ecke ad eins j
Nadar Rijke/ þ Gudspialls
ins predikũ/ z liet hana hafa
Not af Abrahams sæde z et
Ruth 1. z 2. C. Helldur z eir
neñ virdte Gud hana þess/ ad
hun reiknast j tolu Christi
Forelldra/ Matth. 1. Cap.
Rahab var Cananversk Kuña
z þo til ein Lausakona/ Joh. 2
Samt vard hũ ecke fortapud
J Visitlenu til Hebr. 2 Cap.
Hundrads hofdingeñ til Ca
pernaum ſ bad Christu um
Lækning vegna sijns þienara
vard ecke ad eins bænheyrdur
helldur feck hñ z einneñ þañ
vigt

vigtuga Vitnisburd/ad Chr
istur seigest ecke hafa funded
slijka trw j Jsrael/s hn haf
de. Matth. 8. Cap.
Su Cananeiska Kuinnan vard
ecke wtskufud fra Christo/ þo
hun være ecke af Abrahams
Kyni/helldur seiger hn vid
hana. O kuinna/mykel er þijn
Tru/verde þier sem þu villt.

Lærū oss þar hugge oss þar vid/
ad Gud giører ei Mangreiningmū
so sem Mēn plaga ad giøra/ad þar
er eingen Greinarmunr e millum
Gydinga e Grycka/þui þeir eiga
hafa eitn a hin sama herra/sem er
rijkr og náad yfer alla sem hn akal
la. Þt huør sem akallar Nafn Drot
tins hn skal an Mangreinarmūs
hafa Saluhialpen. Roma. 10 Cap

III Cap.

Huggunar greiner þar vppa/ad Gud hef: til sett sijna H. Eingla til ad þiona oss/sier deilis j huørskyns Neyd z Hæskasemdum.

MIngell Drottins h ñ fyller sier j kringũ þa ẽ hñ ottast/ z hialpar þeim þadañ/ Psa. 140. Drottiñ hef: boded sijnũ Einglũ vm þig/ad þr skule vard veita þig a øllũ þijnũ vegũ ad þr a hondũ bere þig/so þu stełyt' ecke Fot þiñ vid Steine.

Eru ecke Einglarn' þionustusamleger Andar/ vtsender til þionustu/vegna þeirra sim erfa skulu Sæluhialpena.

N Dæme

Þeg^r Agar var epter Guds Fo:sia z vilia/vtreken af Abrahã/m3 heñar syne/ z hũ villtest j Eydemorkeñe hia Bersaba z hãa skorte Vatn/ ad giefa sÿnũ syne ad drecka z meinte þui ad hñ mũde verda ad deya af þorsta/sette hũ barned vnd^r eina Eik/z gieck j burt z sette sig þ^r gagnvart þui hũ gat ecke sied vppa/ad Barned dœe ꝑ heñar Augũ/ z hũ vpphoof sÿna Raust z griet/þa banheyrde Gud sue infins grꝏt/z Guds Eingill kallade af Himnũ til Agar z sagde til heñ^r/huad er þi^r Agar

garꝭ hrædſtu ecke/ z ct. Og
Gud vplauk hen̄ ᵛaugū/z hū
ſa eiñ Brun̄/hū gieck þāgad
z fyllte ſin̄ Leigel/z gaf ſuein
enū ad drecka/Gē. 21. Þegar
Gud hafde aſett ad afma þa
j Sodoma/þ ſaker þra marg
vyſlegra ſynda/þa ſende hñ 2
Eingla/ſ ecke ad eins hialp
udu Loth þegᵛ Sodōitᵛ villdu
briotaſt hark a hñs hws/hel
ldr z eirnuñ budu Loth ad ftly
ta ſiᵛ mz ſine Ecktakuinnu og
dætrū/z gāga vt af ſtadnū/z
ſ hū ſeinkade/þa toku þr j hē
dur hm̄ z hñs kuinnu/z hñs
tueimz dætrū/z leiddu hū vt þ
ſtadin̄/ad hū ſkillde ecke tapaſt
N ij j Synd

j syndū þess Stadar/Sl.19.
Kongureñ af Syria sende Ne
sta z Vagna/z mykeñ styrk
sijns Nerlids/til ad fäga Eli
señ/ z Elisei Þienare sagde
aþ storre hrædslu z kusida/ A
vij miñ Nerra/ huad skulū vid
giøra?þa huggade Spamad
uriñ siñ þienara/z sagde/ott
astu ecke/ þui þr eru fleire s oss
veita lid/ helldureñ þeir s eru
mz þm/ Og Elias fiell til bæ
nᵃ/z sagde/Drottiñ/ vpplwk
Sueinsins Augū/z hñ sa/z
sia ad Fialled var fullt vmber
gis Eliseñ af elldlegū Nestū
z Vognū 2 Kong.B.6.
Somuleidis/ þegᵃ þeir þryr
meñ j Sadrach/Mesach/z A

benego/voru ept' skipū Nako
godonosor Konges/j ñkastader
j þañ brēñanda Ellds Oþn
þa vtsende Gud siñ Eingel ā
frelsade þa/so ad Elldoriñ ku
sie ecke ad snerta eitt Hꝍar a
þra hofde/z ecke ad sufīda þr
ra Klæde/ Dan. 3. Cap.
Jesus/þegar hñ var staddz
j sinu hrædelega Daudās str
jde j Grasgardenū/Openber
adest eirn Eingell af Himnū
sem styrkte hñ/Luc. 22.
Sem sa fatæke Lazarus and
adest/sende Gud Einglana ā
skylldu bera hñs sal j Abra
hams skaut. Luc. 16. Cap.
So skulū vier þa hi' vid hug
N iij ga oss

ga oss j allrahanda voda neyd og
þrakasemdū/ z einkālega a vorum
andlaats tyma/ad Gud hefr giefed
oss syna H. Eingla/til þess/ad þr
hallde vardhalld yfer oss z bere oss
sier a hondū/ lyka sem ein elskuleg
Moder ber sitt nærfolgid barn/ þr
lyka sem þ'ad Drottinn utsende sin
Eyngel/ sem gieck frame þ. Israels
sonū/a Deginū j Skyastolpa/ Ex. 13
Og atte ad bivara þa a Veigenū/
z leida þa til þess Stadar/sem hn̄
hafre þætlad þeim/Exo 23.
So vill hān z so laata syna Eingla
sem Skialldborg j kringū oss a all
ar sydur/ z laata þa vernda oss a
ollū vorū vegū/har til vier komū
til þess riettu fyrerheitna Lādsins
sem Gud hefur oss fyrerbwed/þ sy
ns sonar Dauda z Pijnu/Og eins
lyka sem þar voru marger Einglar
j kringū Eliseū/ þo hans þienarē
kynne þad ecke ad sia/ fyrr en þ ad
Gud opnade hans Augu fyrer bæn

Elisei. So skyllū vier efalaust vita ad Guds Einglar eru hia oss/ þott vier ecke kunnū ad sia þa med vorū augū/ z þr sømu Einglar vaktara oss j hvørskins eymd z voda styrkia oss j voru Dauda stryde/ z m3 þ̄ sydasta bera vorar Sælur j Abrahams skaut/ þar vier asamt med þm skulum æfenlegt loþ syngia Drottne.

IIII Cap.
Huggū su/ ad Gud vill se bænheyra þa s̄ hn̄ akalla j Anda og Sannleika.

Akalla mig j Neydenne þa mun eg frelsa þig/ z þu skallt heidra mig Nær eg kurliunst/ þa akalla eg Drottiñ og hropa til Gu

ds myns þa Bænheyrer hn̄
myna Raust/af synu Muste
re/ z mitt akall kiemur þ hn̄s
augsyn hm̄ til Eyrna/ Ps. 18
Þa eg leitade Drottins/ ans
ade hn̄ mier/ z frelsade mig
vt aþ allre mine Hrædslu.
Þeir ed a hn̄ lijta/ z til hn̄s
flyckiast/ Þra Augsion verdur
ecke til Bansemdar/ Ps. 54.
DRottin̄ er ollū nalægur
þm hn̄ ækalla/ ollū þm s hn̄
med Alvoru ækalla. Hn̄ gi
orer þ huad þeir Gudhræd-
du girnast/ z heyr° Þra ækall
og hialpar þeim/ Ps. 145.
Og þ skal skie/ ad pyrr enn
Þr kalla/ þa mun eg suara/ a
medan

medan þr tala/þa mū eg hey-
ra/seiger Drottīn/Es.65.
Bidied z mū ydr giefast/Leit
ed/z mūu þi° fiña/Knyed a/z
mū þ ydr vpplokid vòa/Luc.11
Sañlega/sañlega seige eg
ydur/huers þier bidied Fodur
eñ j mīnu Nafne/þ mū hñ
giefa ydur/Joh.16.
Þad er sa Traustleike/sm
vier hofū til hñs/ad ef vier
bidiū nockurs epter hñs vilia
þa heyrer hñ/Joh.1 P.5.

Dæme hier vppa wr Rit-
ningunne.

Sem Moses var staddr j sto
rū voda/Nmska z Þrei. ngīn-
gu/ z þad Randa Haf gyrte

af þ framā/ eñ ſa grime Pha
rao. mz allt ſitt Nerlid a bak
til/ ſo ad Moyſes ſa ſiᵛ eckert
rædrwm vndā ad kōaſt/ mz ſit
Folk/ þa andvarpade hñ ad
eins mz ſiſau Hiarta til Guds
Þui ei verdz þſſ gieted ad Mo
yſes hafe ad þui ſiñe nockurt
ord vid Gud muñlega talad/
Og Drottiñ kallade aþ Him
nū ofā til hñs/ z ſagde/ Moy
ſes/ þui kallᵘ þu til mijn/ ſeig
þu til Iſraels ſona/ ad þr fa
re Leid ſijna/ eñ þu hef vpp
þiñ Vond/ z riett hond þijna
yfᵉ Sioeñ/ z ſkiptu hm̄ j ſũdz
ſo ad Iſraels ſyner meige ga
nga mz þurrū Fotū þar j gie
gnū. Af hüiu Dæme lioſlega

ma sia/ ad Gud heyr' lijka vel
þa minstu andvörpū s af Hi
artanu framgeingr/ Ex. 14.
A þm tijma þeg' Abimelech
hiellt Orustu vid Jsrael/ þa
skiede so/ ad alla þa stūd s Mo
yses hiellt sijnū hondū vpp/
þa vañ Jsrael/ Huad hid sa
ma Gud liet skie þar vppa ad
slijkt skyllde vera eiñ orakan
legur Vitnisburdur/ þar vm
ad Gud vill visselega giefa
þm sigur j mote sijnū Ovinū
s vpplypta sijnū Hiortū til
hās/ z bidia af alvoru.

Fyrer bæn Josue liet Gud Solena
z Tungled standa grapkyrra/ so lete
nge z jñ til kss/ ad Folked gat hep
nt sijn a sijnū Ovinū/ Jos. 10.

Þañ tijd Ezechias lꝏ dauda vona/ z hñ hafde þeingid Á vissan af Drottne/ad hñ skylde rꝏdstafa sijnu hwse/þui hñ munde deyia/eñ ecke lifa. Þa bad Ezechias Drottiñ/z griet miøg/Og Drottiñ heyrde hñs bæn/z ꝏleit hñs Tꝏrafoll/z giørde hñ aptur Ne tilbrygdan/ꝛ ok þimtan Aarū vid hñs Alldur/Esa. 33. C.
Elias vᵃ Madur lijka ſ vier z hñ bad bænar/ad þ skyllde ecke rigna z þar rignde ecke yfer Jørdena j 3 ꝏr og sex Manude. J añad siñ bad hñ aptr/z Himeniñ gaf Regn z Jørdeñ gaf siñ avoxt. J S. Jac. Pist. 5. Nug

V Cap.

Huggun j mote Aurvæntingu/þegar Gud dregur vndan syna Hialp/ z þ synest so sem hn̄ byrge sitt Andlit.

REide Drottins var' vm Augnabragd/ z hn̄ hefr lysting til Lijfsins/ vm Kuølld kiemur vaxer Grꜳturin̄/ en̄ ad Morne Dags Føgnudurin̄. Sa Riettlꜳte hlytr margt ad þola en̄ Drottin̄ frelsar han̄ vt af þui øllu saman/ Ps. 34. þui ertu sꜳla mijn so hrygg Huar þ̇ angrar þu mig þan̄ en̄? Treysttu a Gud/ þui eg mun honū en̄ þacker giora

ad

ad hñ hialpar mier med sijnu Auglite/ Psalm. 42.

Nær ed eg em hryggur/ þa hu ꝑa eg til Guds/ Nær ed mitt hiarta lijdr Angist þa tala eg Huort mun Drottiñ eilijflega fordiarþa? Og ongua Lijkn leingr audsyna vilia? Eda er nu hañs Myskunseme med ollu vtgiord? Og hefur hñs Fyrerheit teked Enda? Neþ ur Gud þa forgleymt Myskunsamr ad vera/ z sijna myskunseme fyrer Reide ı ſiebyrgt? Eñ þa saada eg/ eg hlyt þ ad lijda/ Nægre Hond hins Hæsta kañ ollu vm breyta/ Psal. 77.

Eñ

En Zion seiger Drottinn/ hefur yf'gefed mig/Drottē hefur forgleymt mer. Huort kañ Konā nockud ad forgleyma sijnu Barne/ so ad hun siae ecke aumur a syne quids Kuid'. Og þo hū forgleyme þui sama/þa vil eg þo ecke þier forgleyma. Esa. 49.

Eg yfergaf þig a litlu Augabragde/eñ mz mykelle myskū þa vil eg samā safna þi' eg hefe mitt auglit a Augabragde Reidenar/vm litla stund huled ꝼ þier/eñ mz eilijfre myskunseme/þa mū eg þi' myskunsāur vera/seiger Drottinn þiñ Endurlausnare Es. 54. C. Þad

Þad veit eg sannarlega/Þm ƺ Gude þionar/mū epter Kriſt ingena veitaſt huggū/ꝛ hañ mū aþ Hrygdeñe þrelſadꝛ ve rda/ꝛ epter Hurtingena fiñur hñ Myſkun/Þt þu hefur on gua pocknan a vorre Glotū Og ept' Oredmatiuna lætur þu Solena ſkijna/ꝛ ept' Gr at ꝛ kueinā bleſſar þu oſſ mz Fagnude rijkuglega/þijnu na þne ſie eiliſþt Loþ ꝛ dyrd þu Gud Iſraels/ Tob. 3.
Skyllde Gud ecke giøra þrel. ſan ſiña vtvaldra/ þra ƺ til hñs kalla/ꝛ þolenmæde yþer Þm hafa?eg ſeige ydꝛ Þ/hañ mū bradlega giøra Þra frelſū Luc. 18. Ept

Þa su Canuerska Kuiñā hro
pade ept' Herranū Jesu z sa
gde/O Herra sonur Davids
myskuna þu mier mjn dotter
kuelst jlla af Dioflenū/þa li
et hñ s villde hñ ecke bænhey
ra hana/ eñ s hñ fylgde ster
ad eñ fram' mz Bæneñe vid
Christū/þa fieck hū vm sjd'
ad heyra þetta gledlega and
suared/O þu kuiña/mykel er
þjn trua/ vde þier s þu villt.
Eins lijka þegar su Kuiñan
s hapt hafde Blodfall j tolf
ar/gieck a bak til vid Jesum
og snerte Falld hans Klæda

þa

þa snere Christr sier vid z sa
gðe til hennar vertu glod mijn
Dotter/þijn trua gisrde þig
heila/Og Konann vard heil a
þre somu stundu/ Mat. 9.
Þar v^r su Kuinna er hafft ha
ffde Kranckdoms anda i 18 ar
z hun var biwg z mz onguu
mote gat hun vpplited/enn er
Jesus leit hana/ kallade hun
hana til sijn z sagde til henn"
þu kona/vertu laus af kranck
dœme þijnu z lagde hendr yff
er hana/z jafnsnart riete hun
sig vp z dyrkade Gud/ Luc 13
Þar var eirn sa madur s 38
ar hafde siukr verid vid Ba
ssdunn id Bethesda/ hann Jesus
Tokn

Læknade mz einu Orde so hn̄ tok sijna sæng z geck j burt. Þar byrer þo Drottn̄ dvelie/ þa bydeð hn̄s/ þui hn̄ mun vissulega koma/ og ecke miøg dvelia/ Hab. 2.

VI Cap.

Hugʒū su/ ad Gud bæde vil z getr bijvarad sijna j huør kyns Neyð og hættu.

(H)Jn̄ Fot mū hn̄ eige ske yka lata/ z sa ed þig va rdveit/ hn̄ sefr ecke/ Sia þu sa huør ed vardveiter Jsrael hn̄ sefr ecke/ z ecke syfiar hn̄. Þar ꝼ/ þott ad hiner hreck vijsu/ mijner Motstodumen̄ z Oviner/ vilie til vid mig/ til þess

Þu ad eta mitt holld/ þa mun
þr þo afteypta sig z nidur hrp
nia/ Þott ad Hermen setie sig
vpp a mote mi' þa bløskrar ei
ad helldr mijnu hiarta/ þo ad
strijd hefiest vpp mi' a mote/
þa treyste eg þo saint a han.
Eckert vôdslegt mū þig hen-
da/ z eingen plaga mū nalæ
gia sig til þijns Heimkynnis/
Fyrst hn̄ girnest mig/ vil eg fr
elsa hn̄/ hn̄ þecker mitt nafn
þar ꝼ vil eg vnda hn̄. Hn̄ kal
lar til mijn/ z eg vil bænhey-
ra hn̄/ Eg er hia hm̄ j neyd
enē/ eg vil hm̄ þan vtrycfia z
hn̄ vegsālegañ giora/ Ps. 91
So seiger Drottinn/ sa s̄ þig
hef

hefr skapad Jacob/ z þig hef
ur giort Jsrael/ottast þu ecke
þt eg hefe frelsad þig eg hefe
kallad þig m̄z þı̄nu nafne þu
ert miñ/ þui nær ed þu fer yf
Votneñ/ mū eg m̄z þi' vera/
so ad Vatsplodeñ skulu ecke
dreckia þi'. Og ef þu geingr
j Elldiñ/ skltu ecke breña z
sa Elldsloge sk ei grāda þi'
þt eg em Drottiñ Gud þiñ/
sa hiñ H. j Jsrael þiñ Hiāl
pare/ Es.43. Eg vil vera eiñ
gloande Murveggr þ' vm kr
ing/seig' Drottiñ/ z eg vil ve
ra þ' jñe/ z eg vil audsyna mig
dyrdlegast þar jñe/ Zach.2.
Þame hier vppa wr Ritninguñe.
Þañ

Þaden̄ bivarade Gud Noa j Flod
enu/ Jonā Spæmann j Bwk Hual
fiſkſins/ Daniel j Liona Grøfen̄e
þa þria ſueina j þm gloanda. Og
nu Hugør øll dæme þar ẞ eru ſkied
ad vier ſkulū læra þar af ad þeckia
ad Gud bæde v.ll / z kn̄ z ſo giere
ne frelſad ſyna j allſkins neyd og
Voda.

VII Cap.

Huggū ſu ſem vier ſkulū ſetia a mote Þolenmæde ſem oſſ vill aſækia/ vnder Kroſſe og Motgange.

DRottin̄ er ſtaſſalegt til þa ẞ vona epter hm̄/ z þm ſælū ẞ leita ad hm̄. Þad er ein̄ merkelegr Hlutr ad vera Þolenmo
dur

dur / z vona vppa Hialpena
Drottins/ þt Drottiñ burt re
kur ecke eilijflega/ helldur so
Hñ hryggᵉ ad vijsu/ eñ hñ tia
er sijna Myskunseme aptr/ ep
ter mykeleik sijña Myskuñsem
da/ þui hñ plagᵉ z hryggᵉ ec
ke maññ af Hiarta/ Har. 3.
Son miñ villtu vera Guds
þionustumadr/ þa bwdstu vid
Freistinguñe/ halltu kyrru ꝥ
z veyklast ecke þa meñ locka
þig þar frá. Halltu þig ad
Gude z vijk ecke fra hm̃/ so ad
þu jafnã styrkvare sꝫer/ allt
hũad þier geingr a mote/ þa
lijd ꝥ Þolenmodlega/ og vert
Þolenmodur j allskonᵉ hryg
gd

gd/ þt lijka s Gulled þ Elld
iñ reyneſt/ ſo lijka þoa þr enu
froomu s Gude eru þecker/ þ
Elld Mrygdareñar reynder/
Treyſtu Gude/ þa mũ hñ hi
alpa þi'/ Gior þiña Vegu
rietta/ z voa vppa hñ/ Syr. 2
Son miñ/ burt kaſta ecke Ty
ptã Drottins/ z vertu ecke O
þolugur vid hñs hirting/ þui
ad huorn þañ ſem DRottiñ
elſkar/ þañ hirter hñ/ z hefur
a honum þocknan/ ſo s Fad
er a Syne. J Ordſk. B. 3.
Ef þier Typtunena þoled/
þa mun Gud tiea ſig ydur ſem
Sonũ/ Þui huor Sonur er
ſa/ þañ er Faderen typt' eige
Eñ

Eñ ef þi' erud ãn fyrstũar
hũrar hin' all' eru hluttakar
ar ordn'/ þa eru þi' hiaborn/
eñ ecke syner. Oll fyrstan nær
hun aliggr/ þa þiker oss hun
eingeñ glede/helldr hrygd ve-
ra eñ ept' a mũ hũ giefa frid
samlegã Avoxt Riettlætesins
þm ẽ þar þyrer jdkader eru.
Fyrer þui verid þolenmod'
kiærer Brædur allt vppa Til
komu Drottins/siaande þ A-
kurkalliñ vænt' ægiætlegs A
vaxtar Jardarenar/þ þolen
modlega vmlijdande/allt þar
til hñ fær Morgunregn og
Kuolldskura/verid þier z eirn
iñ þolenmoder/ z styrked yd
D ar

ar Niørtu/þt Tilkoma Dro
ttins er j nand/Jac. 5 C.
Dæme hier vppa vr Kitningnñe.
Þa David mætte storre Of-
sokn af sijnū syne/þa vard hñ
samt ecke oþolenmodr/ hellde
sagde hñ so/ Bered Guds ork
aptur j Staden/ef eg fiñ nad
fyrer Drottne/þa lætur hañ
mig koma aptur/z leyper mi
er ad sia hana/ og sitt hws/
Eñ ef hñ seiger/eg hefe eng
ua þocknā a þi°/sia þa er eg
hier giore hñ vld mig z hon
um best lijkar/2 Sam 15.
Jtem/ þegar Simei formæl
te hm̄/suarade hañ so vt ar
mykelle Þolenmæde/skie mæ
ed

ad Drottins aliste mjna Ey
nid/ z vmbune mier þissa daga
Balvan// 2 Sam. 16. C.
Job j sine stastu Angist/ gief
ur eitt merkelegt þolenmæden
ar Dæme ap sier/ þar hn seig
er. Fyrst vier høpū medtekid
hid goda ap Drottne/ huar þ
skulū vier þa ecke eirniñ mz
taka hid vonda/ Job 2. Item
En þo Drotte deyde mig þa
vil eg þo vona a hn/ Job 13.
Sialþur Jesus Christus j
Kuol sine z Pijnu s hn leid
opplauk ecke sijnū Mune/ ei
ns z eitt Lamb s leidt verdur
tilslatrū/ z eins z eiñ saudz
s þeiger þ þm s hn rija z vp
D ij lijkz

lyk: ecke ſijnū Myñe/ Eſ. 53
Latum oſſ þui vera þolenmoda vnder Kroſſenū hugga oſſ þarvid ad Gud er trur/ſem lætur oſſ ecke freiſtaſt/fram yþer þ/vier formeigum/helldur giører hū þa ending a Freiſtinguñe/ ad vier faum ſtad eſt. 1 Cor. 10.

VIII Cap.

Huggun a moote vijl ſamre Ahyggiu ꝧ ſtundlegre Biørg og Næringu.

Kaſt Leig þu vppa Drottiñ þiñeahyggiu/ z mū hñ þier Atvinu veita/ z ei mū hñ hiñ riettlæta æfenlega ſteyka læta/ Pſa. 55.
Vona þu a Drottiñ / z gior hid

hid goda/bw þu j Landenu z leita þiñᵛ atuiñu ærlega/Haf þu þiſna vnadſmd a Drottne hñ mū giefa þier huad ſ̄ þitt Hiarta beideſt/befala þu Dr ottne þiñ veg z vona a hñ/hñ mū þui vel til vegar koma/ Þad hid litla ſ̄ hiñ Riettlate hefur er betra eñ þau hinu myklu audæfiñ margra ogud hrædd ra.cc. Eg var vngur/ z er nu gamall ordiñ/ z ecke hefe eg nockurn tijma ſied hiñ riettferduga yfergiefeñ nie ha ns ſæde þurfa mat ad þiggia.

Allra augu vona vppa þig og þu giefur þeim Þra Fæd ſlu j hæfelegan tijma/þu vpp

lijkt þiñe hendel z ſedt allr lijþ
ande ſkiepnu mz þiñe þocknã.

Verid elge hugſiuker þ yd
ru lijfe/ huad þier ſkulud eta z
drecka/ z eige þ ydrum Lijka
ma huoriu þeir ſkulud klæd
aſt/ er eige Lijfed meira eñ Fæ
dañ/ z Lijkamen meir eñ Klæ
dnaduriñ? Siaed Fugla Him
ens/ þr ed huorke ſæ nie vpp
ſkera/ z eige ſafna þr i Korn
hlødt/ z ydar Himneſkur Fad
er hñ fæder þa/ eru þier ecke
myklu framar eñ þeir? Huør
ydar gietur auked med ſiñe A
hyggiu alen eina ad leingd ſin
ne? Og huar þ eru þier hug
ſuker þ Klædnadenũ? Hygg
ed

ed ad Akurſins Liliugreſū/
þau viña huorke nie ſpiña eg
ſeige ydꝛ / þ Salomon j allre
ſiñe Dyrd/var ecke ſo ſkryddꝛ
ꝫ eitt af þm/ Nu ef Gud ſkr-
ÿder ſo graſed/ þ j Dag er a
Akre/ ꝛ a Morgun verdur j
Ofn kaſtad/ ſkyllde hañ ecke
myklu framar vid ydur giora
O þier Lÿtelſtrwader? þ þui
ſkulu þier ecke hugſiuker vera
ꝛ ſeigia/ Huad ſkulū vier eta?
Eda huad ſkulū vier drecka?
Eda mz huiu ſkulū vier klæd
aſt? Þt eptꝰ þeſſu ſæker heid-
iñ Þiod/ ꝛ ydꝰ himneſkꝛ Fadꝰ
veit þiꝰ þurfed alls þeſſa vid-
Fyrerþui leited fyrſt Guds rī

kes z hñs riettlætis/ z mũ ydr allt þta til leggiast/ Mat.6.

Pad er mykell Aviñingur/ huør s er Gudhræddur/ z lætur sier sijna lucku nægia/ þui ad vier høfũ eckert j þeñan Heim/ Ap þui er þad open bert ad vier muñũ eckert j burt hafa/ 1 Tim.6.

Dæme Ritningarenar hier vppa hliodande.

Pa Israels syner flæcktust j Eydemorkuñe/ zvissu ecke hu ar þr skylldu pa fædu z Atvi ñu/ þa liet Gud rigna braud af Himnũ til þra/ Exo.16. J sama mata z so beg" þa skorte Vatn sier til dryckiar li et

ef Gud vatn vtfliota af einū
Steine/so ad folked m3 sijnū
Kuikfienade fleck ad drecka.
So ad Elias skyllde ecke dey
ia i Nūgre a Hallæris tijdenū
tilskyckade Gud Hrafnana ā
hm̄ skyllde bera Braud z Ki
øt/ bæde Kuølld z Mornal
i fyrre Konga B.17.
Sømuleidis þegar sa same
Spamadr flyde i Eydemørk
ena vndā Hootū þrar Ogudle
gu Jessabel Drottaing' z sek
test vnder Einerberia tried/z
bad af Angurseme sijns hiar
ta/ad Gud villde taka fra si'
sijna sal/z lagde sig vnd' Ei
neberia tried/og sopnade/Þa
D v sen

ſende Drottiñ til hn̄s ſiñ Ei
ngel ſ̄ mettade hn̄ med Elld
bokudū Braudleif/ z færde
hm̄ vatn ad drecka/ z hn̄ gieck
j ſtyrkleik þrˢ fædu 40 daga
z 40 Natta/ 1 Kong. 19. C.
So ſkulum vier þui ecke vr Hofe
fram/ vera ſturande vm vora atui
ñu helldur kaſta allre vorre ahygg
iu vppa Drottiñ/ þui hañ forſorg
ar oſſ/ Pet 5. Cap.

Skylldi ecke ſa millde Gud/ ſem
giefr Kuikfienadenū ſitt Foodur
og Hrafnaña Vngum ſem til hn̄s
kalla/ forſorga oſſ ꝭ vorre Atvi
ñu z naudþurft/ Pſal. 147.
Les fleire Epterdæme hier vppa j
næſt epterfylgiande Capitula.

IX Cap.

Nu

Huggunar greiner og

Epterdæme þᵉ vppa/ad Gud vilie bera vmhyggiu ꝼ Eckium og Fødurleysingium/ꝛ sialfur vera þeirra Fader og Forsuar.

HIer skulud ecke mein giøra Eckiū ꝛ Fødurlausū Bornū/ꝛ giør' þu þm mein/ þa mūu þau kalla til mijn/ ꝛ eg vil bænheyra þra kall/ Þa mū grimd mijn reid ast/so eg mun liosta ydr j hel med Suerde/ꝛ mū eg læta ydar Kuinn: ꝺda Eckiur/ꝛ ydar Born Fødurlaus/ Ex, 20.

Gud giører Fødvrlausū born um ꝛ Eckiū riettā Dom/ꝛ elskᵉ hina prāande/ad hn giefe

Þvi þeim

Þm Mat z Klæde/Deut.10.
Girnd þra pataku heyrer
þu Drottiñ/þra Hiarta veit
vissselega ad þitt Eyra hyggr
þᵃ ad so ad þu dæmᵉ riett hmñ
Fodurlausa z fatæka/Ps.10
Drottiñ er Fadᵉ fodurlausra
z Domare Ecknaña/Ps.68
Drottiñ hñ vardveiter hina
framande/ z Fodurleysingiáa
z añast Eckiurnar/Ps.146
Gud porsmaᵉ ecke bæn hins
Fodurlausa/nie helldr Ecku
nar/þa hñ klagᵃ/tæreñ Ec
kiuñar reña vel oþá epter Vo
ngunñ/zñ þau kalla vpp ept
er a móte þm s̄ hana vtrekur

J fyrre Bok Kongana 17 C. verdur lesed vm eina fatæka Eckiu/ s ecke atte til Mat* ad taka/ vtan eitt knefa Mio ls z lijted Oliu j eirre Leirkr us/ z meinte/ ad þegar hū my sijnu syne hefde loked þessu/ mūde þau bæde deyia af Hūg re/ þa forsorgade Gud hāa z heñ* son s z eirnin Spama ñn Eliam/ so ad Misled þr aut ei/ og alldrei vard þurd a Olio j Krusen e/ allt til þess dags ad Drottē gaf Regn yf er Jordēa aptr/ Og heñ* sonz andadest vppvakte Elias hñ af dauda z gaf hñ modurñe.

J añare bok Kongana 4 C.

stendur

ſkendur ſu Hiſtoria ſkrifud/ hũ
neñ Gud mz purdálegũ hætte
hialpade þeirre fatæku Spæ
maññins epter lipande kuiñu/
ſ̄ var ſo ſkulldug ad ſa mad
ur ſ̄ ſkulldena atte ad heñar
ſæluga mañe villde taka bæ
da heñar ſyne/ſier til þræla/
Eñ Gud þ̃ Spæmaññins hs
nd bleſſade hãa/ſo ad hũ gat
bitalad allt ſ̄ hũ vᵃ ſkylldug z
gieck heñe þo ſo mykid af ſ̄ hũ
kuñe ad næraſtg z ſĩna ſyne a
Sia huad milldelega Jeſus
ſialfr aumkade ſig yfer þa ſo
vgþullu Eckiu ỉ Naim/z ſeig
er ecke alleinaſta heñe til/ad
hun ſkylide ecke græta/ helldr
vpp

vppvekur z eirneſt hell" ſom
aþ Dauda/ z giefur hen̄e hn̄
apiur/ Luc. 7. Cap.

Þar þ ſkulu þatækar Eckiur og
Fodurlaus Børn leita ſier Hællis
hia hønū/ z hugga ſig þar vid/ad
hn̄ er þeirra Fader/ og Forſuars
madur og hn̄ vill aumka ſig yþer
þau j þeirra neyd z þreingingum

X Cap.

Huggūar greiner vott

anoe pa: vm/ad Gud vill ecke
ſnara oſſ j burt edur vtſkuþa oſſ j
þra ſier/ vegna margþalldlegleika
z andſtygdar vorra ſynda.

Myſkunſamt z Lijknar
þullur er Drottinn þol
enmodur z hatla god
giarn/ Nū er ei alla æþe byſt
ur

ur/z reidist ecke eilífflega/hñ
breyt' ei vidur oss epter vorũ
syndũ/z endurgiellduross ecke
epter vorũ Mísgiordũ/ þt so
hatt s þ Himenñ er vpp yꝛ
er Jordũne/þa lætur hñ sýna
Myskunseme mykla vera/ yf
er þm s hñ ottast. So fiærre
s þ austred er fra Vestrenu/
so lætur hñ vorar Mísgiord
er oss fiarlægar vera. Lýka s
þ Faderiñ er Bornunũ Lýkn
saũz/eins þa er Drottiñ myskũsamur
vid þa s hñ ottast.
Þo ad ydar synder sieu raud
ar s blod/ þa skulu þær snio
huitar verda/ z þo þær sieu
rgudar s Roos/þa skulu þær
þo

þo verda huytar ᷤ Ull/Esſ.1
Eg em hñ/Eg em hñ/ſeiger Drottiñ/ᷤ afmaer þiñar Illgiorder iñiña vegna/ og hugleide ecke þiñar ſynder/ Eſaias 43 Cap.
Þeinker þu eg hafe þocknã a Dauda hins ſynduga/ſeig᷒ Drottiñ/ꝛ ecke myklu helldur ad hñ j burtſnue ſier fra ſiñu Athæfe og life/Ezech 18.
So ſañarlega ᷤ eg life ſeiger Drottiñ/Drottiñ/þa hefe eg øngua þocknã a dauda hins ogudlega/helldur ꝥ ad ſa hiñ Ogudlege ſnue ſier og lifie.
Godgirne Drottins er ꝥ ad vier erũ ecke ølldungis vtgior
der

der/ Nns myskũsemi hef: øn
guan enda/ helldur er hũ ny
hvȯn Morgũ/ z þiñ Truleike
er mykell/ Drottiñ er mitt Nl
utskipte/ seiger miñ sal/ þ' þ
vil eg vona a hñ/ Harm. 3.
Eg em ei komiñ ad kalla
Riettlata helldur synduga til
Idranar/ Mat. 9. Cap.
Komed til miñ aller þier s̃ er
vidid/ z Þunga erud hladner
eg vil endurnæra ydr/ Mat. 5
Þad eru visseleg sañende/ og
eitt dyrmætt verdugt ord/ þad
Christus Jesus er kõiñ j þeñ
an heim/ þa syndugu Salu
holpna ad giora/ a mzal hv
ra eg em hiñ fremste/ eñ mier
er

er þui myſkunſeme yferkomiñ
vppa þ Chriſtus Jeſus aud
ſynde a mier þyrſtū alla þole
mæde/þm til epterdæmis ſ a
hñ ſkulu trua til eilijfs Lijfs

Bloded Jeſu Christi/þ hr
einſar oſſ aþ øllū voꝛum ſyn
dum/J fyrſta Joh. Þ. 1.

Dæme Ritningarennar hier
vppa hliodande.

Eingeñ hefur vm æfe ſtærra
ſyndgad eñ Adā ⁊ Efa/veg
na hóra synda ⁊ Ohlydne ad
Daudiñ ⁊ allſkon^s olucka ko
mſt jñ j Heimiñ/ Eñ þo ſa
mt ſ adur hefur Gud ecke vt
ſnarad þm/helldur heþur tek
id þau aptur j Sætt vid ſig.
Gen. 3.　　　　David

David fiell bæde j Hordom z Mañslag/ so s þar vm ma le sa 2 Sam. 11. Samt z mædur jaþnsnart s hñ vt af audmiu ku og jdrande hiarta sagde/ Myskũa þu mier Gud epter mykelle myskũseme þiñe z ept er mykeleik myskũseinda þiña afma þu mitt Ranglæte Ps. 51. Sia/þa fieck hñ naduga kuittan og Aflausn siñar syn dar/so s lesa ma. 2 Sam. 12 Vm Kong Manasses verdur lesed j aftare Bok Kong 21. Ad hñ vthellte myklu saklau su Blode/z oppfyllte alla Je rusalem/ ad auk þra siña sy nda/med huøriũ hñ kom Ju

da

da til ad syndgast/ so þr gior
du þ s Drottne jlla lýkade/ eñ
samt ꝛ mødur vrdu hm̃ sijnar
synder þgiefnar/ þegar hñ j
sijnu̅ Trotru̅ ꝛ þangelse/ lijte
lækade sitt hiarta þ Gude ꝛ
bad vm nnd jn̄elega. Mar
ia Magdalena var kust ad
morgu̅ openberlegu̅ Brotu̅/
eñ eige ad sijdur/ þa þ gaf þo
Christus heñe þ alltsaman.
Sa fortapade Sonurin̄ vidt
kiende sijn̄ Misgiorning/ ꝛ va
rd tekeñ til nnadar/ Luc. 15.
Huad storlega mißgiordu all*
Postularner vid Jesu̅ j hans
Pijnu ꝛ harmkuxling* tijma
ꝛ einkanlega Petur samt bu

ek

ꝛt ſuarade Gud hm ecke fra ſier/ helldur audſyner þeim Nꜳd og Myſkun.

Ræningiñ a Kroſſenũ s̃ haf de alla ſijna lijfdaga/ frammfa rid i ſyndũ ſijnũ ꝛ illſku/ þa hñ ſnere ſier a mote ſijnu Andlꜳ te/ bad Herran Chriſtũ ad mi ñaſt ſijn/ þa hñ være kõiñ i ſitt rijke / þa ſuarade Jeſus hm̃ ꝛ ſagde til hñs/ Sañlega ſañlega ſeige eg þier ad i dag ſkalltu vera m; mi' i Paradijs

Þar þ þegar þier ognar margþ ꝛllde Syndañ/ þa hugga þig þar vid/ ad huar Synden gnæfer/ edur ſyneſt ſtor/ þar yfergnæfer Nꜳd ſꝛ myklu framar/ Rom. 5.

IX Cap.

Huggun ſu ad Jeſus

Nepur vppa ſig tekio vorar Synder z vtvegad oſſ Nad og Frid hia Gude Fødur.

Fyrer vorar ſaker er hn̄ ſærdr/z þ vorra ſynda ſaker er hn̄ lemſtradur/Negn ẽngiſn hū liggr a hm̄ vppa þ vier hefdū pridiſn̄/z þ hans Beniar erū vier heiler ordn' vier porū villt ſ Sauder/hu ſr eirn þa iuagade ſijna Go tu/eñ Drottiñ lagde allar vo rar ſynder vppa hn̄/Eſ.53.

Siaed/þar er þad Lambed Guds/huor ed ber Heimſins Synder/Joh.1 Cap.

Jeſus er fyrer vorar ſynder

epur;

ofurselldur/ᴈ þ̄ vors Riettlæt
is saker vppuaktur/ Rom. 4
Sa er sialfur hefur vorar
Synder offrad a sijnū Lijkama vppa Trienu/ 1. Pet. 2.

Nær s̄ nu ad þijnar Synder ogna þier/ þa minstu þess/ ad Christur hefur eitt sin̄ þ̄ vorar Synder/lided hin̄ riett læte þ̄ Ranglæta/vppa þ hn̄ fornþærde oss Gude/ 1 Pet. 1

Ja/ hn̄ hefur ecke ad eins borid vorar synder a sialfs sijns Lijkama/ helldr ᴈ so þar ad auk wtvegad oss Fud ᴈ sætt hia Gude Fødur.

So sem ad þessar epterfylgiande Greiner wtvijsa.

Regningeñ hun liggur a h*s*

nū/yppa þ vier hefdū Fridinn

Vt af þessum Fridnū syng ia Englarner/ seigiãde. Dyrd sie Gude j Vpphædū/Fridur a Jordu/ & Mønnum god Vilie. Luc. 2. Cap.

Og sia þu/ein Rauft af Nimnū ofan sagde/þesse er minn elskulegur Sonur j huørium mier velþocknast/Þad er/vegna huørs þier sem af Natturinne erud Reidennar Børn/eru aptur komner j mijna Velþocknan/Matth. 3.

Af þui vier erum riettlater fyrer Trwna þa hofum vier Frid hia Gude/ Fyrer Drottinn vorn Jesum/Rom. 5.

Siertu nu hrædur fyrer Guds Reide/þa hugga þig aptur

þar vid/ ad Jesus hefur stillt z sȷoduad Guds Reide/ so vi- mættū Frid hafa hia hm̄.

Þar ꝥ/ sie so nockur syndge z riufe aptur þeñañ Frid vid Gud/ þa hofū vier Arnadar mañeñ hia Fodurnū Jesum Christum þañ riettlaata/ og hñ same er Forlijkuneñ ꝥ vor ar Synder/ eñ eige einasta ꝥ vorar/ helldur eirneñ ꝥ allar Veralldareñar Synder/ J fy rra Pist. S. Joh. 2 Cap.

XII Cap.

Huggūar greiner sem þar oppa hlioda/ ad Jesus he- fur þar til Diøfullin yfervunnid/ ad vier yrdū fry z þrælalser/ vndā hns Magt z valde.

Kuā

Rikunnar Sæde skal j sundur meria Hoggor Ormsins Hofud Gen. 3.
Þessa Ritningarennar Spadöö gr ein vtleggur S. Johannes j sinum pyrsta P stle z 3 Cap. seigiande.
Þar þ byrtest Guds son/ ad hñ nidr brjte Diofulsins verk
Verid okuñoner/eg hefe Ne mnñ yzervoñed. Joh. 16.
Nu med þui ad Børnen̄ hafa til samans Holld z Blood er hñ(Christus) einnen̄ j sama maata þess hluttakare ord en̄/vppa þ han̄ tæke Magtena(fyrer Daudan)fra þm s Daudans Magt hafde/ þ er Dioplenū/z endrleyste þa s þ Ogn daudans hlutu vm
 alla

alla æfe j Þrælkan ad vera.
Þar fyrer/nær sem vor Mot
standare Diøfulliñ/ huor ed
geingur j kring š Greniande
Leon/leitande ad þeim š hañ
kañ vpp ad suelgia/ freistar
vor þa ber oss ad standa hm̃ j
mote mz stadfastre trw/1 Pet
5. Huggande oss þar vid/
Ad Jesus hefur Diøfuliñ yf
er vñed/ᵹ Macktena fra hm̃
teked/Þad er vel vyst ᵹ satt/
ad vier erũ mykels til Ofoeyk
er þar til/ad standa þm mekt
uga vorum Ovin j mote. Eñ
Gud allrar nædar/š oss heþr
kallad til siñar eilijfrar Dyr
dar/j Christo Jesu/hñ same
mun

mun oss s vm litla stund lijdū Fullgiora/Tilreida Styrkia Epla og stadpesta/1 Pet. 5. Nier ad auk skulū vier z lijka hugga oss þar vid/ad Christ ur bidur fyrer oss/ suo ad vor trw skule ecke vtslokna j þes su Strijde/Luc. 22. C.

Og Drottiñ sagde / Simon Simon siadu/Satā hefur be dest ydar/ad hn̄ mætte sælda ydur sem Hueite/eñ eg bad ꝥ þier/ad þijn trw þrotne ecke.

XIII Cap.

Huggū su ad Jesus he fur sigrad z yfervūñed bæde Diefulin og Helvijte.

Þui Drot

DRottiñ man Daud
añ burtſuelgia eilıf/
lega/ z Drottiñ mū
af þurka tareñ af al
lra Andlite/og hñ mū j burt
taka þa Forſmaan ſijns Fol/
ks j ollū Londū/ þt Drottinn
heſ2 þad talad/ Eſa.25.
Eg vil leyſa þa aþ Helvijte/
oz frelſa þa fra Daudanū/
Daudē/ eg vil vera þijn Olyf
ian/ Heluijte/ Eg vil vera
þijn Drepſott/ Hoſe.13.
Sañlega/ſañlega ſeige eg yd
ur/huør mijn ord heyr*/z tru
er hm s̄ ſende mig/ ſa hepur
eilijſt Lijf/og eige kiem2 hañ
j Dom/ helldur lijdur hñ wr
Daudanū til Lijſſins/Joh.5

Sañlega/sañlega seige eg yd
ur/ef nockur er sa sem geym'
mijn Ord/hñ mun ecke sia da
udan ad eilijfu/Joh. 8
Daudeñ er forsuelgdur j Si
gr/Daude/Huar er þiñ Bro
ddr? Heluijte huar er þijn sig
ran? Eñ Daudans Broddur
er Synden/Kraptur Syndar
eñar er Logmaalid/Eñ Gude
sie packer/s oss hefur Sigu
reñ giefed/f DRottiñ vorn
Jesum Christum/1 Cor.15.
Gud mun þerra oll taar af
þeirra Augum/ Daudeñ mũ
eige meir vera/z eige Harmur
nie Kueinan/edr Hrygd mun
meir vera/Open.21 Cap.

P iiij So

So ſkulu Guds Born hugg
a ſig a mote daudans hræde
legre aſy̋nd/ z mote þre beyſ
ku grimd helvy̋tis þar vid/ad
Jeſus med ſy̋nū Dauda hefr
Daudan z Helvy̋te yꝑervūed
ſo ad huor ſa ē truer a hn̄/
hn̄ mun lifa þott nu være da
udur/z huor hn̄ lifer z truer
a mig/ſa ſk̄ ei deya ad eilyf̄u
Joh. 11.

XIIII Cap.

Huggū ſu ad aller ſke ir ē a Jeſū Chriſtū trua ſku lu verda niotande hn̄s Velgiørnin ga/og ſkule med truñe a þan medtaka og ødlaſt þad ei lyfa Lyþ.

Þy̋n

Hjn augu Drottinſ alſ=
ſa trwna/ Jer, 5. Sa
riettlaate liþer af ſiñe trw.
Huør hñ truer/ſa ſkal holp
iñ verda/ eñ huor hñ ecke tru
er ſa ſkal verda fordæmdur.
Mar. 16. Cap.
So ſ Moyſes vppfeſte Høgg
ormiñ a Eydemørkunne/hijka
ſo byrt Manſins ſyne vpp
ad þeſtaſt/ad aller þr a hañ
trua fortapeſt ecke helldꝛ ha
fe eilijft lijf. So elſkade Gud
Heimeñ/ad hñ vtgaf ſiñ Ein
geteñ ſon til þeſſ/ad aller þr
ſ a hñ trua/ꝑpareſt eige/he
ldur ad þr hape eilijft Lijf.
Þui eige ſende Gud Son ſiñ

ſ Heime/ad hñ dœme Heimiñ helldr ad Heimuriñ frelſeſt þ hñ/Huor a hñ tru' dœmeſt ei eñ huor hñ tru'ei /hñ er nu þeg'dœmdr/ þt hñ truer ei a Nafn eingietins Guds ſonar.
Af þeſſum bera aller Spœ meñ Vitne/ad þ hñs Nafn ſkule aller þeir ſem a hñ trua medtaka Syndaña Fyrergief ning/ Poſt. Giør.10.
Fyrer þui ſſe ydur vitanlegt goder Meñ z Brœdr/ ad ydr bodaſt þ þeñañ Syndaña þ giefning/z af øllu þui/ huor iu þier gaatud ecke riettlœter vorded/ þ Moyſis Logmaal/ eñ huor hñ truer a þeñã/ ſa
er

er Riettlætur/ Giör. B. 13.
Aller saman eru þeir syndug
er/ z þeim er skortur a þeirre
Hrosan/ s̄ þeir ættu a Gude
ad hafa/ z verda so vt af hēs
Nad an Verdskulldun' Ri
ettlæter/ þ þa Endurlausn s̄
ordin er þ Jesum Christum/
huorn Gud hefur skickad til
Forlijkunar Mans/ fyrer tr
wna j hans Blode/ So holl
dū vier nu ad madurin̄ verde
Riettlætur an Lögmalsins
verka fyrer trwna/ Rom. 3.
Þetta er Trwaren̄ ord hu
ort vier predikum/ þui ef þu
widurkiener Jesū med þijnū
Muñe þ han̄ se DRottin̄/
Þ vi z trw

z tru⁹ j þſſnu Niarta/ad Gud
hape hñ vppvakid af dauda
þa mũtu hialpaſt/ þt nær vi⁹
truũ af Niarta/verdũ vier Ri
ettlater/ z þa vier vidurkieñũ
med Muñenũ/verdũ vier hia
lpleger/ þt Ritningiñ ſeiger/
Eſa. 28. Nuor a hñ truer/ſa
mun ei ad Nneyxlun verda.

Dæme Ritningarennar hier vppa

Abraham vard ecke ſaluhol
piñ fyrer verk ſijn/ helldur wt
af truñe a Jeſum Chriſtum
ſo z þar ſtendur ſkrifad/ Abr
aham trude/ z þad reiknade
hñ hm̃ til Riettlætis/ Gen.15
z j Piſt. til Rom. 4.

Fyrer trwna hefur Abel Gu
de

de meire offran giort/ eñ Ca
in/ þ̄ huoria hñ hefur Vitn
isburdiñ feinged/ þ hñ Riett
latur sie/ þa Gud gaf Vitn
an af hñs Giofum/ z vm þa
somu talar hñ/ eñ þott hañ
sie latiñ/ Ebre. 11. Cap.

Þar þyrer þegar þ ſtranga
z harda A rid:s Ord Ognar
oss/ ſ̄ Gud sialfur hefur ala
gt/ Deut. 27. Boluadur vere
sa ſ̄ ecke fullkomnar oll Ord
iñ i þessu Logmale/ so hñ gi
ore þar epter/ Þa ſkuluñ vier
hugga oss þar vid/ ad Mañ
eſkian verdur ecke Riettlaat vt
af Logmalsins Verkū/ hell
dur vt af Trust a Jesū Ch
ristū

ristū/þui ef truū vier z vppa Jesū Christū/so ad vier verd um Sæluholpner / truñe a hñ/eñ ecke þ Lögmalsins ve rk/þt þ Lögmalsins verk ve rdur eckert Hollð Sæluholp ed/ so sem Postuliñ vottar j Pistl. til Gal. 2 C. Helldur verdum vier vt af Nadeñe hi alpleger þ Truna/ og þ ecke af sialpū oss/þ er Gæfa Gu ds/ecke af Verkunū/vppa þ eingeñ stære sig/Ephe. 2.

XV Cap.

Huggū su/ad Gud vil

se ecke vtskufa oss me fra sier kasta þar þyrer/þo Truan vor se veyk.

þa

ÞAd offred s Gude velþocknast/ er Harmþrūgiñ Ande/ eitt harmþrūgid z sundrkramed hiarta þa mū tu Gud ecke forsmā/ Ps. 51.

DRottiñ stydur þa alla s vid falle er buid/ z reyser þa alla s nidr eru slegn' Ps. 145

Þañ brakada Reyrlegg giñ mū hñ ecke j sundur meria z þñ litt loganda Kyknueik mū hñ ecke vtslockua/ Esa. 42.

Eg aliit þañ hiñ þatæka/ z þañ s hefur sundurknosadā Anda/ z þañ ed hrædest myn Ord/ seiger Drottiñ/ Es. 66

Drottiñ sagde til Postulans Paals/ Lat þier nægia myna

Nad

Nad/þi miñ Kraptur er j br
eyskū mattuge/ þ þui seiger
Postuliñ/ vil eg s̄ fegnastur
hrosa mier af mijnū Breiskleí
ka/so ad kraptur Christs byg
ge medz mier/ 1 Cor. 12. Eg
em þess hins sama j godutrau
ste/ad sa s̄ j ydur hefr vppby
riad hid goda verkid/hñ mūe
þ z eirneñ fullkomna/allt a
þñ dag Jesu Christi/ Phil. 1

Dæme Ritninzarenar þess
su samhliodande.

Abraham verdz kalladur Fa
der truadra maña/vegna siñ
ar trwar/s̄ hñ hafde a Gude
Rom. 4. Þa hefur hñ samt
stundū vered miøg veykr j tru
ne

ne/so s̃ lesa ma Gen. B. 15.
Þuiad þegar Ord Drottins
skiede til Abrahams j eirnre
sijn z sagde/ottast þu ecke A
braham/eg er þijn vernd/ og
þijn miog stor Laũ/þa suara
de Abrahã Drottiñ/Quad vi
llltu gieþa mier? Eg fer hied
an Barnlaus/z sia/ ad sonur
mijns Þienara sk̃ vera miñ
Erþinge/Hier meigũ vier sia
ad Abrahã heþr verid miog
truarveykur/til ad treysta og
forlæta sig sem skyllde/vppa
Guds Loforder z Fyrerheit/
vegna þess ad Gud dro vndan
þ hiñ/þad hñ haþde honum
heited/s̃ er ad giora hñ Fod
ur

ur myꝼellrar Þiodar. Eñ ſat burt ſkwf" ecke Gud Abrahã vegna Þſſar" truarveyke helld ur huggar Gud hñ/ z loꝼar ad gieꝼa hm̃ eirn ſon/ ſtyrkiã de ſo hñs veyka tru/ ef. Moy ſes var z Oſtykrur j ſiñe trw Þegar hñ ſlo tuiſuar a Stein eñ med Vendenũ/ Þo kaſtade Gud hm̃ ecke vt/ vegna Þeſſ truar veykleika/ Num. 20.

Job vegna ſiñar veykrar trwar/ vard ſo opolenmodur/ ad hñ formællte Þeim Deige ẽ hñ hapde vered ꝼæddur a/ Job. 3. Cap.

Pad ſama giørde Jeremias ẽ leſa ma j hñs Spadoms B. 20. Hvad

Nuad veyker ad Lærefueinar Herrans Christi hafe verid/ z Postulin Tomas/ s̃ kallad est Tuibure/ þ̃ ma merkia af þui s̃ vm þa er skrifad j Gud spialls Historiũ/ Samt hefr þo Gud hast þolenmæde vid þa/ z styrkt þa j Truñe.

Þar fyrer/nær sem þu finñr vant megnan a þiñe tru/ z hũ vilie taka til ad veykast/ þa orvæntu þier sa mt ecke Guds Nadar/helldur seig m̃ þeim s̃ skrifad stendur vm/ hia Mar 9 Cap. Drottiñ eg true/ hialpa/ þu miñe vantru/ z m̃ Christi Postuluñ. Drottiñ/ auk oss truna/ Luc 17. og Hugga þu þig þar vid/ ad Drottiñ er þeim nalægastur sem hafa sundr kramid Hiarta/ z hialpar þeim sem hafa sundurkramd Hugskot. Psalm. 34.

Hug

XVI Cap.

Huggū ſu/ad Gud vi

lle vpp veкia vora dauda Lı̄ kame til eilyfs Lyfs a þeim ep ſta Deiges

MEg veit ad minn Endur lauſnare lifer/ z þ hn̄ mū hier epter ſeirna me ir vppvekia mig af Jorduñe z þ eg mun ſı̄dar meir/ vm giefaſt mz þeſſu mı̄nu Horñ de/z ad eg mūe ſia Gud i mı̄ nu Holldde/ Hañ hin̄ ſāa mū eg ſia þ mig z mı̄n Augu mū nu lı̄ta hañ/z ecke ein añar.
Eñ þı̄n hinu daudu mūu lif a z mz Lı̄kōmū vp aptr rı̄ſa Vakeð vpp z Lof ſyngeð þi ſem

ſ liggid j Jordu lucktar/ þt
þiſn Dogg/er ſu Dogg hins
græna Vallarens/ Eſa,26.
Marger aþ þm ſ j Mollru
Jardarenar eru z ſofa/mūu
vppvakna/ſumer til eilijfs lif
fs/eñ ſūer til eilijfrar ſmæn-
ar og ſkam̃ar/ Dani.12.
Ecke ſkulu þer vndraſt þetta
þt ſu Stund kiemur/a huør
re ad aller þeir ſ i Grofunū
eru ſkulu heyra Rødd Guds
ſon̄/ Og þeir mūu þa fram̃
ganga/ſ gott giordu/til Lijf
ſins Vpprijſu/eñ þr ſ jlla gi
ordu/i Dōs Vpprijſu/ Joh.5
Þetta er Foðurſins vilie þeſſ
er mig ſende/ad eg glate onguu
af

aþ ollu þui ſ hañ gaþ mier/
helldur ſkule eg vppvekia þ
a efſta Deige/Joh. 6.
Fyrer eirn Mañ kom Synd
eñ/ og þ eiñ Mañ Vpprisa
Framliðeña/þuiad lijka ſ þr
doou aller þ Adam/ ſo verda
þeir aller liſþgader þyrer Ch
riſtum/ 1 Cor. 15.

Dæme Ritningareñar
hier vppa.

Vier leſum i añare Bok Ko
ng. 4. Ad Eliſeus Spaama
dur vpp vakte aþ dauda/eitt
Vngmeñe/ til eins ſtadfaſtle
gs Merkis z Vitnisburdar
þar vppa/ad Lijkamer Mañ
aña mūe/opiberlega vpprijſa
a efſta deige. Nia

Nia Marcū Gudspialla Ma-
ne 5 C. stendur skrifad/ Ad
Christur hafe ecke talad vtā
alleinasta tuo Ord/ til þrar
Framliðinu Dott' Jairi/ seig
iande/ Stulka/ eg seige þier/
statt u vpp/ z jafnsnart stod
Stulkan vpp og gieck.
Nia Lucā 3. Vppvakte Jes
us Son þrar Eckiu j Naim
z gaf hn̄ aptur siñe modur.
Nia Johañem 11 C. stend
ur skrifad þar vm/ hǔnen Je
sus vppvakte Lazarū af dau
da/ Broder Mariu z Marte
epter þad hn̄ hafde leiged j
Grofeñe j fiora Daga.
So lætū oss nu hugga oss vid vp
risu-

essu vorra Lykama/ j hugskins
þørmungū z Eymdū/ sē oss kunā
til ad falla/ Þuiad fyrst vier vitū
þ Jesus er dauðn/ z vpp aptr risiñ/
so mū hn̄ z eirnin̄/ þa sem sofnad
er eru/ þ Jesū/ med hm̄ framleida/
Og einkanlega skal þad vera krø
ptug Huggū Guds Barna/ ad þesser
vorer Lykamer skulu verda myklu
dyrdlegre z vegsamlegre j Vpprisuñe/ eñ þr hafa nockurn tyma ad
ur verid hier j þessu lifse/ Þui þ ve
rdur sad forgeingelegt/ seiger S.
Paull Postule 1. Cor. 15. Eñ mun
vpp aptur rysa oforgeingelegt/ þ
verdur sad j vansemd/ eñ mū vpp
aptur rysa j vegsemd/ þ verdr sad
j Breyskleika/ eñ mū vpp apt rysa
j krapte/ þ verdur sad kiotlegr Lykame/ eñ mū aptur rysa Andlegur
Lykame/ Þetta hid forgeingelega/
mū skrydast hinu oforgeingelega/
z þetta hid daudlega/ mū kladast
hui odaudlega/ Sia/ Jesus mun a
þm

þeim syndasta Deige/ forklära va ra vaxeinga Lykame / þ hr lyker verde hns forklarudum Lykama/ epter þeirre Verkan/ þar han kan ser alla hlute med Vndergiefna ad giöra / Phil. 3.

XVII Cap.

Huggũ su ad Gud mun ne j þui epterkomãda Lifenu ombreyta öllũ Hórmungũ Guds Barna j Eilijfa Glede.

ISrael mun frelsast þ Drottiñ/ þ eina eilijfa Endurlausn/ z mũ ei til skamar nie Hadung" verdast vm alldr z ad eilijfu/ Es. 45 Þeir hinu Endurleystu DR ottins munu aptur snua z til Sion koma mz Lofsaung Og

D eilijfu

eilijfur Fognudur mū a þra
Hofdū vera/ Glede z Unod
semd munu þeir hondla/ eñ so
rg z Andvarpan mun j burt
fra þeim flyia. Esa. 51.
Sooliñ skal ecke skijna þier
vm Dagiñ leingur/ z birtañ
Tunglsins sk ecke lysa þier/
Helldr mū Drottiñ sialfr vera
þitt eigid Lios/ z þiñ Gud mū
vera þijn vegsemd/ Þijn Sol
mū ecke meir vnderganga/ nie
þitt Tungl birtuna missa/ þt
Drottiñ mun vera þitt eilijft
Lios/ z Dagarner þiñᵃ Hor
mungar skulu taka Enda.
So seiger Drottiñ/ Drot
tiñ/ Sia þu/ mijner Þionar
skulu

ſkulu eta/ eñ þier ſkulud hung
ra/ ſia mı̄ner þionar ſkulu gl
ader vera/ eñ þier ſkulud til
ſkam̄ verda. Sia þu/ mı̄ner
Þion ſkulu drecka/ Eñ þier
ſkulud þyſter vera. Sia þu/
mı̄ner þionar ſkulu mz godu
giede Lof ſyngia/ eñ þier ſkul
ud af Hiartās angre hrꝛtt ge
ra/ z aꝑ veſalldar eymd æpa
Sia/ Eg mū ſkapa nyan Hi-
men z nya Jord/ ſo ad beſs
fyrra/ ſk ei leingur miñſt vda
nie þ j hug koma/ helldꝛ mūu
þr gledia ſig æꝑenlega/ z gla
der vera yfer þui ſ eg ſkapa
Eg mun hugga ydur/ ſł ka
ſ þ einhuorn huggar hans
Q iij mod

Moder/ Ja/ þiᵉ skulud til Je
rusalem endurnærder verda/
þiᵉ mūud sia þ sama/ z ydart
Hiarta mū gledia sig/ z ydar
Bein skulu blomgast s̄ añad
gras/ þa mun þeckiast Hond
Drottins vid hñs þiona/ og
reidiñ vid hñs ovine/ Es. 66
Saaler riettlaatra eru j Gu-
ds hende/ z eingiñ Pijna sner
ter þær/ Pad synest þ þm O
skynsømu ad þr deye/ og þra
Afgangur reiknast þ Pijnu/
z þra burtfør þ eina ʒordiør
fū/ eñ þr eru j Fride/ þo ad þr
hafe margt ad lijda þ møñun
um/ eru þr þo j vissre von/ ad
þr mūu alldrei deyia. Þeim er
so

so hꝏgt teffad/ Eñ þa sk skie
myked gott/ þt Gud freistar
þra/ z ſiñz þa ad þr eru hm̃
verdug'. Nũ reyn' þa s̄ Gull
j Oꝑne/ z tekr þa til sijn so s̄
eitt fullkomlegt Offr/ z a þm̃
tijma nær Gud verdur lijtan
de þar til/ þa skulu þr skijna
skiært/ z lijda pram̄ s̄ loge yꝑ
er Grasstram/ z Drottiñ mũ
Drottna æfenlega yfer Þm/
Þt þr s̄ hm̃ treysta/ þr skulu
piña/ ad hañ er trufastur/ z
þa s̄ eru trufaster j Kiærleik
anũ/ misser hñ ecke/ Þt hans
heilager eru vnder Nꝏd og
Mysk unseme/ z hñ ster til mz
sijnũ Vtvøldum/ Spek. 3
O iij Sañ

Sañlega sañlega seige eg yd
ur/ þier munud syta z grꝍata
eñ Heimuriñ mũ fagna/ z þi
r mũud hrygguer vera/ eñ yd
ear hrygdskal snuast j fognud
Konan þegar hũ sk̃ fꝍda/ þa
hefur hũ hrygd/ þt heñ' stu
nd er komiñ/ eñ þa hũ hefur
Barnid ꝼꝍdt/ miñest hun ei
þss harmkuꝍlis ꝑ fagnadar
saker/ þt Madur er i Heimiñ
boriñ/ Þi' hafed nu hrygd/ eñ
eg skal sia ydr aptur/ z ydart
Hiarta skal ꝼagna/ z yduarn
fognud sk̃ eingiñ af ydr taka.
Þier s̃ nu litla Stund hryg
guer erud j margvijslegũ Fre
istingũ/ mꝍttud Glediast med
ovm

Domrædelegre dyrdarsamleg
re Glede/ z endalok ydar trw
ar/ þar af berande/ s̄ er Sialp
ræde ydnarra salna. 1 Pet. 1
Sæll er sa Madur s̄ Freist
ingeña þolenmodlega lijdur/
þui þar m̄z hn̄ verdur reynde
mun hn̄ ødlast Lijþsins Koro
nu/ Jacob 1 Cap.
Huør hn̄ yfervinñur/ þm̄ mū
eg giefa ad eta af Lijfs Trie
nu/ þ̄ er j Guds Paradijs ste
ndur/ Vert trwr allt til daud
ans/ z mū eg giefa þier Koro
nu Lijþsins/ Open. Joh. 2.
Og Gud mū þerra øll Tꝼar
aþ þra Augū/ Daudiñ mun
ecke leingur vera/ Open. S.
Joh. 21. O iiij Epe

Nia Lucam j 16 Cap. Lesum vier vm þann volada Lazarū ad hñ leid stora Neyd ꝛ Ves olld hier j Heime/ eñ ad lidn um hans Hier vistar stundū j þessu Lijfe/ þa vard hñ hug gadur aptur/ so ad hñs stund leg Eymd vmsnerest j eilijfa Glede.

Moyses kiøre myklu helldr med Folke Guds omak ad þo la/ eñ ad hafa stūdlegt Ept erlæte Syndarenñar/ ꝛ hiellt Banvirding Christi ꝑ stærre Rijkdom eñ Fiesiod Egyptſ ra/ þui hñ leit a Verdlaunin Ebre. 11.

Hier

Hier vid ſkulu Guds Børn hugga ſig/ j huørſkyns eymd um/ fare z Freſtingū/ ad þm er oſeigianleg Glede þbweñ j Himneſkre ſælu/ z ſkulu þi i ſeigia med hinum H. Paale j Piſt. til Rō. 8. eg helld ad mot læting þeſſara tijma/ ſie ecke verd til þrar Dyrdar/ ſ vid oſſ mun openberud verda.

Þuiad ſkripad er/ þad eige hafe Auga ſied/ z ei Eyra heyrt/ z ecke hafe j Mans hi arta komid/ huad Gud hafe fyrerbwed þeim er hañ elſka/ 1 Cor 2 Cap.

Þar munū vier vera hia Je ſu Chriſto/ z ſia þa Vegſēm

z Dyrd/ş Gud Fader hefur
hønum giefed/ Joh. 15.

Pad er ecke openberad hu
ad vier verda munu/ en vier
vitum/ þa þ hyriast mun/ þ
vier munu hønu lijker verda
þui vier munu hn sia/ so sem
hn er/ 1 Joh. 3.
Gledied ydur þar fyrer/ seig
er Postulinn Petr j fyrra Se
ndebriefe 4 Cap. Pad ad
þier med Christo lijded/ vppa
þad þier einnen/ a Opinber
anar Tijma hans Dyr
dar mættud gled
iast z fagna.

Ein

Ein Bæn vm Synd anna Fyrergiefnig.

DRottinn Gud Skapare allra hluta/ Brusie allrar náðar/ þu ſ riettelega heiter Gud allrar huggunar/ þinn þienare David vottar ſo vm þig/ ad þu ſiert bæde Lijknarfullur/ z Myskūsamr/ þolenmodr z harla godgiarn/ þu ſiert ecke alla Æfe byſtur/ z reideſt ecke eilijflega Ja/ ad þu vilier ecke brepta vid oſſ ept' vorū ſyndū/ og ec Endurgiallda oſſ epter vorū Miſgiorningū/ J þeſſu Tra

 auſte

ᴜſte kiem eg fram ꝧ þig ꝛ bid
þig ecke lẏtels/med þui þu ert
Giafare myꝃellrar nad°/Ne
ȷ̃lldꝛ bid eg þig eins ſkors ꝛ my
kels Velgioꝛnings/ꝫ er þeſſe
Ad þu ꝧgieper mier all° mı̄
nar ſaker og ſynder/Brot og
miſgioꝛninga/ꝫ eg alla mı̄na
Lı̄fdaga/vngur ꝛ gamall he
fe giort þier. a mote/vitande
ꝛ ovitande/hid. ȷ̃ſtra ȷ̃. Salu
ne med ȷ̃llū Tilhneygingum/
Blindleika/ Þuerud ꝛ ȷ̃llum
þaunkū/ꝛ hid ytra mz ȷ̃llū ꝛ
ogudlegū Ordū ꝛ Giordū,
Ollum þeſſū mı̄nū Syndum
ꝛ Afbrotum/bid eg þu nidur
ſoekuer ȷ̃ Afgrun̄ þiṅar My-
ſkun/

ſkunat/ z miñeſt ꝧra aldrei
ꝧan af. Þetta er ad ſonnu
ein ſtor bon/ꝧt huor miñ mi
uiſka Synd er verdug eilifra
Heluijtis kuala. Eñ minſtu
ſamt myſkunſame Fader þar
a/ad þar er z eirniñ mykꝫd/
ja/þuſundſiñū meira Verd fr
am̄ lagt ꝧ mig/ z miñar ſynd
er/ af miñū Endurlauſnara
Jeſu/ eñ miñar ſynder voru
ſtorar til/ þegar hñs allra hel
gaſte Liſkame/var ſaklaus al
lur ſundur flacktur j ſarum/
allur hladeñ Beniū/allz j ſi
nū dreyra ſloande/ z vppgaf
ſiña bleſſudu Ond/ j oſeigiā
lega ſarū Daudans kuolum
mier

mier til Endurlausnar/ Miñ
stu þar a miñ Gud og DR
Ottiñ/ og lꝍt ecke þa oseigi-
anlegu Forþienustu þyns son
ar bitru Pyñu/ ꝫ smꝍnarle
ga Dauda/ vera mier til onyt
is skieda/ helldꝛ lꝍt mig heñ
ar niota/ ꝫ tak mig aptur j
satt/ þyns Riettlꝍtis vegna/
Þui ecke heyrer þ þynu Rie-
ttlꝍte til Himnesske Fader/ ad
hafa straffad þañ Saklausa
fyrer mynar Synder / ef eg
Sꝛkadur skal ꝫ so fyrer þꝍr
Gialld taka ad eilÿfu/ einkum
med þui ad eg ꝫ hñ/ erum nu
vordner eitt/ þar eg true a hñ
Er þa mogulegt/ ad þar hñ
ein

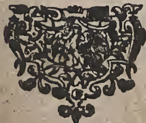
einusittie smackade þañ eitt ýxa
Dauda z Helvijstar Kualer
miña vegna/ epter þui sȳ þӯ
nu Kiettlæte vel anægde/ ad
hū skule ad nyu/ liþda apter ei
lijþ" Kualer/ j þessū sijnū Tim
ꝫ eg er/ vegna miña Syndaz
O/ Ner O Rottiñ/ Minnstu
þinar Nadar/ minstu os suo
mijns Kiettlætis/ ꝫ er Jesus
Christur/ Nugleid þ Niarta
ns Fader/ ad þegar þiñ Ein
gieteñ elskulegur som þijndest
miña vegna j Grasgardenum
z bad þig vm Linun a þui he
fndar Strapþe z beitre særu
Daudans Neydi/ sem þar ad
hønū þreyngde/ vegna miña
os

z allra Neimsins Synda/þa villder þu hǭ ecke j þ siñ bæn heyra/so þu mætter m3 riettu siþā alla tijma bænheyra mig z mijna lijka/auma syndara/ s til þijn hropa/ z vm vægd bidia a siña Synda strappe/ Ja/a eilijfū dauda z Kuølū j Jesu nafne. Lijttu nu j A/sionu þessa þijns Hiartans so nar/z lꝏt alla hǭs ꝏst/ alla hǭs hlydne/s hǭ þier veitte orka þui miña vegna/ad o hlydne z elskuleyse miff vid þig meige mier ꝑgiefast/ Og ad Illynde mijn/s eg hefe mijnū Brædrū z Systrum audsynt reikneſt mier ecke til eilijfrar

Glꝏt

Slotſū ar. Eia Hiartans Fa
der/Þeſſ jñelegar ē eg hyꝛa
vm j mijnu Hiarta/huad dyr
mætur edla hlutur ad ſie þijn
vin:t a/ z Syndaña ꝧgieꝛn
ing/ Samviſkuñar Nuiſld og
Roſemd/þeſſ jñelegar þyſter
mijna Saal þar epter. Suala
nu þui ſælu miñe þu Bruñr
Lijꝛſins/ z lat mig fiña þig
Myſkunſaman/ Þad verdur
þier hin ſtæſta vegſemd/ vm
alla eilijꝛd/ad þu tekꝛ mig ſo
Synduga Mañeſkiu j Sætt
og fyrergieꝛur mier ſo marg
ar og ſtoorar Synder/ Þad
verdur þijnum Einglum og
Utvoldum Ordſøk z Efne
til

til ad syngia fagran Lofsaung
z þacka þier fyrer þa stooru
Naad/sem þu hefur a mier sij
nt. Þeñañ Lofsaüg þinnar
myklu Myskunar ad meiga
vnder med þim syngia/z allo
rei þar a þreytast nie þagna
Þad veittu mier Gud Fader/
Sonur og Heilagur Ande/fy
rer þañ blessada Edla
Medalgangarann
Jesum/Amen.

Nockur Bænarpsalm

vess/ Med Ton/ Nun. enn Lopt.

NV mïñ Christe ki-
ar / Kom þu og vert
mier nær/ við þig er ei
sem villde/ Bryktest eg meir
eñ skyllde/ Veit eg þo vïst
an efa / þu villt mig ei yþer
giefa.

Stundum vill stort Plag/
sturla minn jñra hag/ Giet
eg ei þyrer þier grcated/ nie
giedfellda Bæn farm lcated/
Veit eg þo vïst an eþa/ þu
villt mig ei yfergiefa.

Nog

Nog mun þo nægia mier/ þÿn Nꜳd j Heime hier/ j Brioste mÿns beyska hugar/ best mun þin Kraptur duga/ Veit eg þo vïst an eþa/ þu villt mig ei yþergiefa.

Briostu mitt Þel oþydt/ þier bw til Hiarta mitt/ Bæt Kuilla j Brioste mÿnu/ blæs þar jn Anda þÿnum/ Veit eg þo vïst an E. þ. v.

Þad skierder þitt Lof allt/ ef Þel Hiartans er kallt/ þu villt aþ godum Grune/ greid ïst þier Loþ af Mune/ Veit eg þo v. m. e.

Gott er ad giefa Hug sin/ gladt j þier Herra min/ og ad

Þ Brietjuskar

ad eg Frid þañ þinde/Fognud j mÿnu Linde/Veit e.

Malen Reyr muntu ſÿſt/melia j ſundur vÿſt/Fotlauſa muntu ei fella/nie færadar Smaler hrella. Veit eg þ.

Meirt Marka mun Forn ſu/miñ Gud ſem þiggur þu/Velkomiñ ſkal hun þier vera ef verkar þu hana miñ Nerra/Veit eg þo.

Þu ert ad ſoñu ſa/ſem Daniel ſkÿrer fra/Vidſporner ve ykum ad detta/villt þa ſialfur vpprietta/Veit eg þ.

Eñ ſie þyn liufuſt lund/ad liſda eg nockra ſtund/ þÿdur mier vilie þad er/Þu ert þo

ſams

samt miñ Fader / Veit eg
þui vijst an E.

Mijn ep kann mædast
Ønd/ mier ert þo Nialpar
Noud/ Sæl mijna suiptu Þij
nu/ so huijle j Fadme þijnum
Veit e.þ.

O Jesu Elskufws/ vmsiæ
þitt Niartans hws/ hagræd
þar so miñ Nerra/ huijld þijn
meige þar vera. Veit eg þo
vijst æn efa þu.

Señ mun þa Sæl mijn fr
od/ med Psalma og Kuædenn
god/ sætlega fagurt syngia/
Saungbiollum slijkum klyn
gia/ Veit eg þo. v.

J þessare miñe Þraut/ þi
er/

Þorstein

er legg eg mig j Skaut/ þa
hen̄ skal þreyta og lijda/ þin
na Atkuæda bijda/ Veit e.

Nær suijfur a Sorgarspil/
seigia hlijt eg þier til/ þui mi
er ma eingen̄ megna/ minne
Astrijdu giegna/ Veit eg þo
vijst an efa þu. v.

Þegar eg þrey og stynn/ þe
ink a mig goode Vin/ Deyþ
þu min̄ Daudans Kuijda/
Davids son Lækner Lijda/
Veit eg þa vijst an efa þ. v.

So enda eg Psalminn
hier / fla til min̄ Gud med
mier/ ad yþervin̄a med Æru/
Eymd þa z Nrygd frabæru
Veit eg þo vijst a. e.

Oll

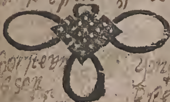
Wll ſie þier Heidran gio/rd/ a Himnum og lÿka Jo/rd/ Med Fødur og frægum Anda/ ſem frelſar wr øllum Vanda/ Veit eg þo viſſt man Eþa/ þu villt mig ei yþer/giefa/ AMEN.

HOOLVM/

Trøckt aff Hendrick Kruſe

Anno MDCLXX.

Þorsteinn Jonsson

Hielf

þu Jesus mig i minū
i dæ og daudans hret
... litid barn mitt ...
sir freslar sine fra
helm ... vanda ...
... handa lyfs let
... lykla ...
... mitt,

